

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/267/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233458
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112233458.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, za ktorú koná ako advokát a konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. februára 2014, č. k. 4C/31/2013-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“) rozsudkom zo dňa 14. februára 2014, č. k. 4C/31/2013-71 zamietol návrh navrhovateľa (správne žalobu, keďže sa týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným) na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vo veci sp. zn. 4C/31/2013, sp. zn. 4C/33/2013, sp. zn. 4C/35/2013, sp. zn. 4C/36/2013, sp. zn. 4C/38/2013, sp. zn. 4C/39/2013, sp. zn. 4C/40/2013, sp. zn. 4C/41/2013, sp. zn. 4C/43/2013 spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 4C/31/2013. Zároveň súd vec vedenú pod sp. zn. 4C/42/2013 vylúčil na samostatné konanie a odporcovi (správne žalovanému) nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa písomne podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinný vystupoval J. T., nar. XX. XX. XXXX, pričom súdny exekútor predložil Okresnému súdu Nitra návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 03. 05. 2011 (konanie začalo dňa 01. 12. 2010), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 153 dní), čo možno charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok a tento postup bol príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Z tohto dôvodu si žalobca uplatnil majetkovú škodu v celkovej výške 125 eur predstavujúcu náklady na správu pohľadávky v sume 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40 eur a na administratívne spracovanie textov ako aj na poštovné a telekomunikačné výdaje v sume 15 eur a zároveň si uplatnil aj náhradu

nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 282,13 eura, čo predstavuje sumu 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu vychádzajúc z predchádzajúcich rozhodnutí Ústavného súdu SR, podľa ktorých by náhrada mala predstavovať sumu 660 eur ročne, a to za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa aj v ďalších konaniach domáhal voči žalovanému rovnakého nároku i keď v každom konaní bola jeho výška iná, ale z dôvodu hospodárnosti súd podľa § 112 ods.1 OSP spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 4C/31/2013, 4C/33/2013, 4C/35/2013, 4C/36/2013, 4C/38/2013, 4C/39/2013, 4C/40/2013, 4C/41/2013, 4C/42/2013, 4C/43/2013 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp. zn. 4C/31/2013. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo zaslané predvolanie na pojednávanie dňa 16. 01. 2014, ktoré prevzal dňa 21. 01. 2014, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil a ani nepožiadol o odročenie pojednávania, preto súd podľa § 101 ods. 2 OSP pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a zároveň aj v neprítomnosti zástupcu žalovaného, ktorý sa písomne ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že ju žiada zamietnuť a vzniesol vo veci viaceré námietky týkajúce sa procesného postupu žalobcu. Namietal, že v konaní súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a ani žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím nebola konštatovaná existencia prietáhov v konaní s tým, že pokiaľ malo ku škode dôjsť pred dňom 23. 04. 2009 tak vznáša námietku premlčania uplatneného nároku. Ďalej namietal vyčíslenie materiálnej škody a nemajetkovej ujmy, a keďže nebolo preukázané splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z. z., považoval návrh za právne neopodstatnený. Potvrdil, že dňa 23. 04. 2012 mu boli od žalobcu doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom žalobca bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí, ale na výzvy nereagoval a žiadosti nedoplnil, a teda neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nárok žalobcu nebol ani predbežne prerokovaný. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 25Er/998/2010 bola dňa 21. 12. 2010 súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnému J. T., nar. XX. XX. XXXX, pre vymoženie 1.179,80 eura s príslušenstvom a exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 08394/10. Uznesením č. k. 25Er/998/2010-10 zo dňa 18. 02. 2011 vydaným vyššou súdnou úradníčkou bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/33/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 679,03 eura, pričom z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19Er/466/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnému V. E., nar. XX. XX. XXXX, dňa 23. 06. 2010 vedenej na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. SR 23374/09. Vo veci rozhodovala vyššia súdna úradníčka dňa 06. 04. 2011, ktorá uznesením zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/35/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 4.969,41 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 993,88 eura, pričom z fotokópie pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/803/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnému I. T., nar. XX. XX. XXXX, dňa 19. 10. 2010, ku ktorej pripojil ako exekučný titul rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. SR 05749/09. Vo veci rozhodovala vyššia súdna úradníčka dňa 23. 03. 2012, ktorá uznesením zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 27. 09. 2010. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/36/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 eur, pričom z pripojenej fotokópie spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 19Er/753/2011 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej T. C., nar. XX. XX. XXXX, dňa 03. 08. 2011. Dňa 05. 08. 2011 bolo vydané poverenie pre súdneho exekútora. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/38/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.062,14 eura, pričom z fotokópie časti spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/275/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej I. G., nar. XX. XX. XXXX, dňa 28. 04. 2010. V predmetnej veci rozhodovala vyššia súdna úradníčka uznesením zo dňa 20. 09. 2011, ktorá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietla. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/39/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 2.615,22 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 523,04 eura, pričom zo spisu Okresného súdu

Nitra sp. zn. 19Er/997/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej E. G., nar. XX. XX. XXXX, dňa 21. 12. 2010, ktorá je vedená na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. SR 05499/10. Vo veci rozhodovala vyššia súdna úradníčka dňa 21. 02. 2011, ktorá uznesením zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/40/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 2.809,23 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 561,85 eura, pričom z fotokópie spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/239/2011 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej O. C., nar. XX. XX. XXXX, dňa 24. 03. 2011, o ktorej vyššia súdna úradníčka rozhodla uznesením zo dňa 31. 03. 2011 tak, že zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/41/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 3.875,07 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 775,01 eura, pričom z fotokópie časti spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 18Er/601/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej C. P., nar. XX. XX. XXXX, dňa 12. 08. 2010, o ktorej rozhodla vyššia súdna úradníčka uznesením zo dňa 22. 02. 2011, ktorým zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. V konaní vednom pod sp. zn. 4C/42/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 2.785,48 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 557,10 eura, pričom exekučný spis vo veci povinného G. O., nar. XX. XX. XXXX sa súdu nepodarilo do pojednávania zabezpečiť. V konaní vedenom pod sp. zn. 4C/43/2013 si žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 2.768,29 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 553,66 eura, pričom zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11Er/642/2011 vyplýva, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r. o. proti povinnému C. J., nar. XX. XX. XXXX, dňa 06. 07. 2011, ku ktorej pripojil ako exekučný titul rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. SR 15297/10. Vo veci rozhodla vyššia súdna úradníčka uznesením zo dňa 08. 07. 2011, ktorým zamietla žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z. z. nie je dôvodná, a preto ju súd v jednotlivých konaniach spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 4C/31/2013 (okrem veci sp. zn. 4C/42/2013) zamietol. Uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s Ministerstvom spravodlivosti SR. Je nesporné, že žalobca dňa 23. 04. 2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a žalobca ich na výzvu žalovaného nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadostí a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie žaloby na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania. Žalovaný vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23. 04. 2009, avšak v tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná až dňa 23. 04. 2010 a rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti bolo doručené právnomu zástupcovi oprávneného dňa 13. 04. 2011, a preto žalobcovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nebolo možné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú žalovaným. Žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnomu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a okrem toho žalobca namietal vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ ide o vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok uviedol, že vyšší súdny úradník v exekučnom konaní skúmal exekučný titul, výsledkom čoho bolo rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k žiadnemu nesprávnomu úradnému postupu ani k porušeniu práv oprávneného, pretože exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka ako aj bez návrhu, pričom môže exekučný titul preskúmať z hľadiska príslušných hmotnoprávných a procesnoprávných zákonných ustanovení, preto nedošlo k žiadnemu nesprávnomu úradnému postupu namietanému v žalobe žalobcu. Ďalším dôvodom nesprávneho úradného postupu malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, avšak súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v konaniach spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 4C/31/2013 nedošlo k nesprávnomu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku žalobcu na náhradu škody. Podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 05. 2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Zákonná 15 dňová lehota však platí iba v prípade, ak zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale v prípade zistenia rozporu žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadna lehota na vydanie zamietajúceho uznesenia nie je ustanovená, a preto je možné ďalší postup súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prieťahov. Pokiaľ teda doklady predložené súdnym exekútorom nie sú v rozpore so zákonom, pre exekučný súd by nemal byť problém vydať poverenie v lehote 15 dní, pokiaľ však zistí rozpor predložených písomností, zamietajúce rozhodnutie nie je možné vydať v lehote 15 dní, pretože samotnému rozhodnutiu predchádza postup súdu, v rámci ktorého vyzýva, či už súdneho exekútora, oprávneného alebo jeho právneho zástupcu na predloženie dokladov, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu. Tento postup bol zistený súdom v exekučnej veci preskúmanej v rámci konania sp. zn. 4C/38/2013, kde po predložení exekučného titulu - rozsudku rozhodcovského súdu dospel súd k tomu, že je potrebné preskúmať podklady, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané a až po preskúmaní týchto dokladov mohol vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 05. 2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote, a teda nebol splnený základný predpoklad na to, aby súd konštatoval nesprávny úradný postup v exekučnom konaní. Pred vydaním rozhodnutia súd postupoval účelne, pretože sa potreboval oboznámiť s dokladmi, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul, a preto postup súdu, ktorý bol zakončený rozhodnutím vo veci samej, možno hodnotiť ako efektívny a v súlade so zákonom. Súd zistil, že v konaniach sp. zn. 4C/36/2013, 4C/40/2013 a 4C/43/2013 je žaloba žalobcu úplne bezpredmetná, pretože v konaní sp. zn. 4C/36/2013 bolo vydané poverenie po dvoch dňoch od doručenia žiadosti, v konaní sp. zn. 4C/40/2013 bola žiadosť na vydanie poverenia zamietnutá v lehote 7 dní od jej doručenia a v konaní sp. zn. 4C/43/2013 došlo k zamietnutiu žiadosti po dvoch dňoch od jej doručenia. V ostatných konaniach bolo zistené, že súd rozhodoval o žiadostiach o udelenie poverenia v jednotlivých exekučných veciach podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 05. 2011, kde už 15 dňová lehota pre exekučné tituly neplatila, ak nimi boli rozhodcovské rozsudky a súd o týchto žiadostiach rozhodol v primeranej lehote, a preto ani v týchto prípadoch nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, či už nevydaním rozhodnutí v zákonom ustanovenej lehote alebo bez zbytočných prieťahov. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanych veciach spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 4C/31/2013 (okrem veci sp. zn. 4C/42/2013) nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, a keďže zo strany žalobcu nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak, ako je to už ustanovené v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013, súd žalobu žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol, a keďže základ nároku uplatňovaného žalobcom nebol preukázaný, súd sa ďalej nezaoberal výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Vzhľadom k tomu, že v konaní sp. zn. 4C/42/2013 sa nepodarilo zabezpečiť exekučný spis ani fotokópiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia o tomto návrhu, súd s poukazom na § 112 ods. 2 OSP vylúčil vec sp. zn. 4C/42/2013 na samostatné konanie z dôvodu hospodárnosti tým, že v tejto veci bude ďalej samostatne konať po zabezpečení dokladov potrebných pre rozhodnutie.

Na zistený skutkový stav prvostupňový súd z hľadiska právneho posúdenia aplikoval ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d/, ods. 2, § 9 ods. 1 (v znení účinnom do 31. 12. 2012) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., § 44 ods. 1 a 2 (v znení účinnom do 31. 05. 2010 ako aj v znení účinnom od 01. 06. 2011 do 17. 01. 2013) Exekučného poriadku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, pretože v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a ani si žiadne trovy neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že súd prvého stupňa odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa v merite veci aplikoval novú právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá sa stala súčasťou

právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, teda po založení zodpovednostného právneho vzťahu. Zdôraznil, že súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Mal za to, že súd mu svojim rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Zároveň namietal, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty i napriek tomu, že zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty a za situácie, že exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Taktiež uviedol, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a jeho povinnosťou je aplikovať platné právo a navyiac jeho úvahy negujú stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy, nárast ekonomickej trestnej činnosti atď. Poukázal na to, že Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok spôsobom vyhovujúcim požiadavkám čl. 6 ods. 1, ktorý zahŕňa aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote a pokiaľ súd a ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie, tento nedostatok mu nemôže byť dávaný za vinu. Za prejav nesústredenej činnosti súdu prvého stupňa označil jeho presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom, v súvislosti s výsledkom konania, nakoľko vyhodnocoval skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Tým svoje rozhodnutie založil na nedostatočne zistenom skutkovom stave.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 OSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 OSP) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z. z.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Žalobca sa podaným návrhom domáhal od žalovaného náhrady majetkovej škody predstavujúcu náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného Zmluvou o úver, a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva v tom, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v konaní vedenom pod sp. zn. 25Er/998/2010 až dňa 18. 02. 2011, sp. zn. 19Er/466/2010 až dňa 06. 04. 2011, sp. zn. 7Er/803/2010 až dňa 23. 03. 2012, sp. zn. 7Er/275/2010 až dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 19Er/997/2010 až dňa 21. 02. 2011, sp. zn. 25Er/239/2011 až dňa 31. 03. 2011 a sp. zn. 11Er/642/2011 až dňa 08. 07. 2011, a to zamietnutím žiadosti, až po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, čo je podľa názoru žalobcu dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobcu úradným postupom súdu, v dôsledku nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok v konaniach vedených na Okresnom súde Nitra v exekučnej veci sp. zn. 25Er/998/2010, sp. zn. 19Er/466/2010, sp. zn. 7Er/803/2010, sp. zn. 7Er/275/2010, sp. zn. 19Er/997/2010, sp. zn. 25Er/239/2011, sp. zn.

11Er/642/2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/58/2010 exekučný súd vydal poverenie až dňa 04. 02. 2010 (s omeškaním 267 dní) a v konaní sp. zn. 19Er/753/2011 až dňa 05. 08. 2011 (s omeškaním viac ako 6 mesiacov), teda taktiež s nedodržaním zákonnej lehoty určenej na vydanie poverenia. Nemajetkovú ujmu si v jednotlivých konaniach vyčíslil za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu).

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 25Er/998/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 08394/10 zo dňa 01. 10. 2010. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 25Er/998/2010, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 01. 12. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 21. 12. 2010. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 25Er/998/2010-10 zo dňa 18. 02. 2011, právoplatným dňa 30. 04. 2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 25Er/998/2010-17 zo dňa 19. 01. 2012, právoplatným dňa 26. 06. 2010, zastavil exekučné konanie.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 25Er/239/2011 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 12087/10 zo dňa 16. 12. 2010. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 25Er/239/2011, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 01. 03. 2011. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 24. 03. 2011. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 25Er/239/2011-10 zo dňa 31. 03. 2011, právoplatným dňa 27. 04. 2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 25Er/239/2011-17 zo dňa 02. 05. 2012 zastavil exekučné konanie.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/997/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 05499/10 zo dňa 07. 07. 2010. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 19Er/997/2010, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 08. 11. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 21. 12. 2010. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 19Er/997/2010-10 zo dňa 21. 02. 2011, právoplatným dňa 18. 03. 2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 19Er/997/2010-15 zo dňa 20. 07. 2011, právoplatným dňa 15. 02. 2012, zastavil exekučné konanie.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/275/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 16303/09 zo dňa 29. 10. 2009. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 7Er/275/2010, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 10. 03. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 28. 04. 2010. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 7Er/275/2010-16 zo dňa 20. 09. 2011, právoplatným dňa 13. 10. 2011.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 11Er/642/2011 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 15297/10 zo dňa 23. 02. 2011. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 11Er/642/2011, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 11. 05. 2011. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 06. 07. 2011. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 11Er/642/2011-10 zo dňa 08. 07. 2011, právoplatným dňa 04. 08. 2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 11Er/642/2011-19 zo dňa 15. 06. 2012, právoplatným dňa 08. 08. 2012, zastavil exekučné konanie.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 7Er/803/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 05749/09 zo dňa 25. 06. 2009. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 7Er/803/2010, začalo spísaním návrhu u súdneho exekútora dňa 11. 08. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 19. 10. 2010. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 7Er/803/2010-09 zo dňa 23. 03. 2012.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/466/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 23374/09 zo dňa 04. 02. 2010. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 19Er/466/2010, začalo spisovaním návrhu u súdneho exekútora dňa 27. 04. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 23. 06. 2010. Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením č. k. 19Er/466/2010-14 zo dňa 06. 04. 2011, právoplatným dňa 12. 05. 2011. Následne exekučný súd uznesením č. k. 19Er/466/2010-14 zo dňa 24. 01. 2012, právoplatným dňa 22. 05. 2012, zastavil exekučné konanie.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/753/2011 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 01897/11 zo dňa 07. 04. 2011. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 19Er/753/2011, začalo spisovaním návrhu u súdneho exekútora dňa 26. 05. 2011. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 03. 08. 2011, o ktorej súd rozhodol dňa 05. 08. 2011 tak, že vydal poverenie č. 5403 090371 na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému.

Exekučným titulom v konaní vedenom pod sp. zn. 19Er/58/2010 bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 18962/09 zo dňa 19. 11. 2009. Exekučné konanie bolo vedené pod sp. zn. 19Er/58/2010, začalo spisovaním návrhu u súdneho exekútora dňa 19. 01. 2010. Súdny exekútor podal na Okresnom súde Nitra žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 02. 02. 2010, o ktorej súd rozhodol dňa 04. 02. 2010 tak, že vydal poverenie č. 5403 065787 na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k spôsobeniu škody (ďalej len citovaný zákon), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení do 31. 12. 2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení do 31. 12. 2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ods. 2, každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení do 31. 12. 2012, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa ods. 2, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa ods. 3, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku (EP) v znení od 01. 09. 2005 do 31. 05. 2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom

najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods. 2, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku (EP) v znení od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods. 2, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd poukazuje na to, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní vôbec nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založený napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Žalobca podal množstvo návrhov s rovnakým predmetom konania, pričom vo všetkých konaniach podáva odvolania s totožným obsahom bez ohľadu na konkrétne okolnosti danej veci.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 OSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy.

Odvolací súd sa pri posudzovaní danej veci preto zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvého stupňa predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska toho, či nedošlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z hľadiska dikcie ust. § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. nemožno stotožňovať porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote a zbytočné prieťahy v konaní, pričom ide o osobitné dôvody nesprávneho úradného postupu. Nesprávny úradný postup však bez splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a danosti príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku podrobne odôvodnil nenaplnenie ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti štátu, keď konštatoval, že žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Žalobca ničím nenapadol podrobné skutkové a právne závery súdu prvého stupňa o nenaplnení ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu, a preto tieto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Súd prvého stupňa neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (náleží Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010). Jeho úvahy a dôvody podporujú príslušný záver o nedôvodnosti nároku žalobcu. Rozhodnutie súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v súdnej veci nemá právo na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu

spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov z dôvodu nesprávneho úradného postupu (§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003).

Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý v konaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nekonal v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, keď zamietajúce rozhodnutie vydal po uplynutí 15 dní, ako aj z nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v oneskorené vydanom poverení súdneho exekútora.

Odvolačný súd zastáva názor, že z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 EP, podľa ktorého 15-dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora pre exekučný súd sa vzťahovala len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Prejav vôle vyjadrený v právnej norme je totiž potrebné ozrejmiť výkladovými metódami zachovávajúcimi autenticitu sledovaného zámeru, a to, že úmyslom zákonodarcu bolo zefektívnenie exekučného konania v snahe dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu, a tým prispieť k lepšej vymožitelnosti práva. Uvedená požiadavka stráca opodstatnenie v prípade, ak exekučný súd zistí neexistenciu exekučného titulu pre jeho rozpor so zákonom, t. j. ak exekučný titul vykazuje nedostatky z formálnej alebo materiálnej stránky. To však neznamená, že i vtedy exekučné konanie nemusí naplniť právo účastníka na prejednanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov vyplývajúce z čl. 48 ods. 2 ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru, aby sa tak odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Pokiaľ by ale zákonodarcu mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala i na rozhodnutie, ktorým zamietne žiadosť exekútora o udelenie poverenia, bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku, napr. v ust. § 44 ods. 8, § 50 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorých uložil exekučnému súdu rozhodnúť (či už pozitívne alebo negatívne) v tam stanovenej lehote na rozdiel od ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, kde uložil exekučnému súdu do 15 dní od doručenia žiadosti „poveriť“ exekútora, aby exekúciu vykonal.

Exekučným titulom v sporných exekučných veciach bol rozhodcovský rozsudok. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená v konaní sp. zn. 25Er/998/2010 dňa 21. 12. 2010, sp. zn. 25Er/239/2011 dňa 24. 03. 2011, sp. zn. 19Er/997/2010 dňa 21. 12. 2010, sp. zn. 7Er/275/2010 dňa 28. 04. 2010, sp. zn. 11Er/642/2011 dňa 06. 07. 2011, sp. zn. 7Er/803/2010 dňa 19. 10. 2010 a sp. zn. 19Er/466/2010 dňa 23. 06. 2010 (v tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nie je rozhodujúce, kedy začalo samotné exekučné konanie, lehota na vydanie poverenia plynie od doručenia žiadosti o vydanie poverenia), ktorú súd obsadený vyšším súdnym úradníkom zamietol. Žalobca namietal, že exekučný súd neoprávnene preskúmaval exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Uvedený postup a obdobie, ktoré uplynulo od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu až do vydania zamietajúceho rozhodnutia o podanej žiadosti, nemožno považovať za nesprávny úradný postup, pretože preskúmanie exekučného titulu je plne odôvodnené potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, lehota 15 dní je len procesná a platí len v pozitívnom zmysle, teda vtedy, ak súd vydá poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, nie v prípade, ak vydáva iné rozhodnutie. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje, je však ústavne akceptovateľná aj dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie preskúmačnej činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14. 12. 2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25. 04. 2013). Túto skutočnosť treba osobitne zdôrazniť najmä v prípadoch, keď titulom pre vykonanie exekúcie sú rozhodcovské rozhodnutia (rozhodcovské rozsudky). Exekučný súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je vždy povinný skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Je predovšetkým povinný skúmať, či exekučný titul podľa ustanovenia § 41 EP má všetky zákonné atribúty a či nie je v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 EP). O návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku je exekučný súd oprávnený aj bez návrhu (ex offo) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), je nesporné, že rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému nevzniká voči povinnému nárok, vymoženia ktorého sa v konaní domáha, a teda exekučný titul je materiálne nevykonateľný.

Odvolačný súd uvádza, že na vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup musia byť totiž splnené i ďalšie dva predpoklady, a to: vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a priama príčinná súvislosť medzi konaním exekučného súdu a samotnou škodou, resp. nemajetkovou ujmovou, na preukázanie ktorých predpokladov zaťažuje dôkazné bremeno práve navrhovateľa. V danom prípade si žalobca svoju

dôkaznú povinnosť nespĺnil a nepreukázal splnenie týchto zákonných predpokladov. Preto absentuje príčinná súvislosť medzi konaním exekučného súdu a žalobcom tvrdenou škodou. Žalobca taktiež nešpecifikoval a ničím nepreukázal ani uplatnenú nemajetkovú ujmu.

Odvolačný súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza, že v zmysle § 35 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Vzhľadom k tomu je nepochybné, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom rovnako ako rozsudok súdu všeobecného. Ustanovenie § 41 ods. 2 EP stanovuje popri vykonateľných rozhodnutiach súdu i ďalšie exekučné tituly. Do 31. 05. 2011 uvedené ustanovenie neobsahovalo výslovne uvedenie rozhodcovského rozsudku, v písm. d/ boli uvedené vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Až novelou EP zákonom č. 102/2011 Z. z. účinnou od 01. 06. 2011 boli do ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ priamo uvedené rozhodcovské rozsudky. Vzhľadom k tomu rozhodcovské rozsudky bolo možné vykonať ako exekučné tituly do 31. 05. 2011 v zmysle § 41 ods. 2 písm. i/ EP.

Exekučný poriadok v § 44 ods. 2 v znení do 31. 05. 2010 stanovil 15- dňovú lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bez výnimky, pričom táto lehota plynula od doručenia žiadosti o vydanie poverenia. Novelou uskutočnenou zákonom č. 144/2010 Z. z. s účinnosťou od 01. 06. 2010, bola do uvedeného ustanovenia zakotvená výnimka, podľa ktorej na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučných titulov uvedených v § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ EP nie je žiadna lehota. Keďže rozhodcovský rozsudok bol zakotvený do § 41 ods. 2 písm. d/ až od 01. 06. 2011, lehota na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku bola do 31. 05. 2011 a od 01. 06. 2011 lehota nie je.

Pokiaľ ide o exekučné konanie sp. zn. 19Er/753/2011, v ktorom bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok tak, ako vo vyššie uvedených konaniach, avšak exekučný súd poverenie súdnemu exekútorovi vydal dňa 05. 08. 2011, pričom žiadosť súdneho exekútora bola na Okresný súd Nitra doručená dňa 03. 08. 2011. Exekučný súd teda rozhodol po dvoch dňoch od doručenia žiadosti a nie ako uvádza žalobca, že išlo o omeškanie viac ako 6 mesiacov. Od tejto skutočnosti žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa v predmetnom konaní domáha.

Taktiež v prípade exekučného konania sp. zn. 19Er/58/2010, ktoré bolo vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. V predmetnej veci súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Nitra dňa 02. 02. 2010, o ktorej rozhodol exekučný súd tak, že dňa 04. 02. 2010 vydal súdnemu exekútorovi poverenie. Poverenie bolo vydané v lehote dvoch dní od doručenia žiadosti a nie ako tvrdí žalobca s omeškaním viac ako 267 dní.

Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade bolo poverenie pre súdneho exekútora vydané exekučným súdom v lehote určenej v § 44 ods. 2 veta druhá EP, žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, ktoré malo spočívať v tom, že k rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, pretože v konaní nepreukázal, že k vydaniu poverenia došlo po uplynutí zákonom určenej lehoty. Naopak, z dokazovania pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že exekučný súd rozhodol o vydaní poverenia v zákonnej pätnásťdňovej lehote v súlade s ust. § 44 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku, keď rozhodol v druhý deň (sp. zn. 19Er/753/2011 dňa 05. 08. 2011 a sp. zn. 19Er/58/2010 dňa 04. 02. 2010) od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na Okresný súd Nitra (sp. zn. 19Er/753/2011 a sp. zn. 19Er/58/2010 dňa 02. 02. 2010), teda žalobca nepreukázal vôbec základ nároku na náhradu škody, a preto sa súd prvého stupňa správne nezaoberal ani výškou požadovanej náhrady majetkovej škody ani výškou nemajetkovej ujmy.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody žalobcu, odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa nepostupoval v merite veci podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z, ktorým bol novelizovaný. Súd prvého stupňa citoval právnu úpravu platnú a účinnú v čase začatia exekúcie a nie novšiu právnu úpravu, ktorú žalobca v podanom odvolaní namietal. Súd vo veci samej teda postupoval podľa správnej právnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia exekúcie. Vzhľadom k uvedenému, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akých skutočností žalobca vyvodil predmetný odvolací argument. Ak by však súd aj citoval novšiu právnu úpravu ako platnú a účinnú v čase začatia exekúcie, táto skutočnosť by nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, pretože s ohľadom na zistený skutkový stav a odôvodnenie napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa vychádzal zo správnej právnej úpravy, a teda odvolací súd nemôže konštatovať, že by konanie trpelo vadou, ktorá by v tomto smere odôvodňovala zrušenie rozsudku v zmysle niektorého z dôvodov uvedeného v ust. § 221 ods. 1 OSP. Konaním súdu jednoznačne nedošlo k interpretácii hmotného práva platného v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu. Na námietku žalobcu týkajúcu sa stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že stav právnej neistoty trvá až do okamihu, kedy súd

rozhodne vo veci samej. Tým, že súd dňa 31. 03. 2011 (sp. zn. 25Er/239/2011), dňa 21. 02. 2012 (sp. zn. 19Er/997/2010), dňa 20. 09. 2011 (sp. zn. 7Er/275/2010), dňa 08. 07. 2011 (sp. zn. 11Er/642/2011), dňa 23. 03. 2012 (sp. zn. 7Er/803/2010), dňa 06. 04. 2011 (sp. zn. 19Er/466/2010) a dňa 18. 02. 2011 (sp. zn. 25Er/998/2010) vydal uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, bol stav právnej neistoty účastníkov konania odstránený. Stav právnej neistoty pri zamietnutí žiadosti súdneho exekútora podľa odvolacieho súdu nezakladá nárok na náhradu škody, pretože v prípade vydania iného rozhodnutia ako vydania poverenia nie je zákonom ustanovená lehota, ktorej nedodržanie by bolo možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup. Odvolací súd má v tomto smere za preukázané, že súd prvého stupňa nijakým spôsobom v predmetnom konaní nepochybil. V súvislosti s exekučným konaním sp. zn. 19Er/753/2011, v ktorom súd poverením č. 5403 090371 zo dňa 05. 08. 2011 a s exekučným konaním sp. zn. 19Er/58/2010, v ktorom poverením č. 5403 065787 zo dňa 04. 02. 2010 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., odvolací súd uvádza, že tým, že súd dňa 05. 08. 2011 a dňa 04. 02. 2010 vydal poverenie, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním predmetnej exekúcie, bol stav právnej neistoty účastníkov konania odstránený. Dokazovaním bolo preukázané, že exekučný súd vydal poverenie v zákonnej lehote, a to v druhý deň od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Aj v tomto smere má odvolací súd za preukázané, že súd prvého stupňa nijakým spôsobom v predmetnom konaní nepochybil. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súd polemizoval nad dĺžkou zákonných lehôt, odvolací súd uvádza, že súd nielenže nepolemizoval, ale ani neskúmal, či v konaní došlo k akýmkoľvek prieťahom, pretože všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní. Prvostupňový súd len skúmal, či bola dodržaná zákonná lehota, ktorá by založila zodpovednostný vzťah medzi účastníkmi konania, a teda či v skutočnosti došlo k vzniku škody, ktorej sa žalobca v predmetnom konaní domáha. Odvolací súd má za preukázané, že súd prvého stupňa na rozhodnutie vo veci samej aplikoval správne právne predpisy vnútroštátneho práva a zároveň rozhodol aj v súlade s platnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudská práva, zachovávajúc pritom právo účastníkov konania na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. V súvislosti s uvedeným odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 a 6Cdo 105/2011.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď si ich náhradu neuplatnil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.